

حاضر عصر اهمیت دعوت در

لکھ عبیدالله موسیزاده

اگر یاران رسول اکرم سر از قبر بیرون می آوردند، همه فعالیت‌های را به تعویق انداخته و رجال، علماء و آحاد ملت را به دعوت امر می فرمودند. لذا امروزه باید افرادی باشند که مصالح خود را کنار بگذارند و به مصالح امت بیاندیشند.

بع قول حضرت مولانا مفتی محمد تقی عثمانی حفظه الله که می فرمایند: «هرگاه بنده الله (داعی) نفس و نفسانیت خود را زیر پایش بگذارد و خود را چیزی بحساب نیاورد و به خاطر الله مردم را دعوت دهد، چنانکه اهل دنیا یقین کنند که به دنیای آنها چشم ندوخته و هر چه می گوید به خاطر رضای الله می گوید، بدون شک این نوع سخن و دعوت اثر مثبت خواهد داشت، چنانکه در مجالس وعظ و ارشاد انسان‌های مخلصی همچون حضرت شاه اسماعیل شهید^{للہ} هزاران نفر توبه می کردند.

حضرت مفتی محمد شفیع^{للہ} از علامه شیراحمد عثمانی^{للہ} نقل می فرمودند که: «هرگاه سخن حق را با روش حق و به همراه نیت حق هر کجا بگوید مفید و مؤثر واقع خواهد شد و هیچ ضرر و زیان نخواهد داشت».^(۱)

پس سه مطلب در دعوت از اهمیت بسزایی برخوردار است:

- ۱- سخن درست باشد.
- ۲- نیت صحیح باشد.
- ۳- راه و روش صحیح باشد.

اولین گام، اصلاح فرد

انسان گل سر سبد خلقت است. اصلاح جامعه بستگی به اصلاح انسان دارد. پایه‌های جامعه‌ای مستحکم می گردد که انسان‌های قوی داشته باشد و انسان زمانی قوی

۱- روش دعوت و تبلیغ، مؤلف علامه محمد تقی عثمانی (حفظه الله)

در طول تاریخ بشر هرگاه فساد عام می شد و مردم از خداوند غافل می شدند و فکر آخرت به فراموشی سپرده می شد الله ذوالجلال پیامبری را جهت بیداری و متوجه ساختن آنها بسوی پروردگارشان مبعوث می کرد و با دعوت پیامبر بود که غبار شرک، بدعتات، خرافات و منکرات زدوده می شد. و اگر عده‌ای بر اثر عناد و جهل دعوت را نمی پذیرفتند بوسیله جهاد با آنها مبارزه می شد. دعوت و جهاد دو ابزار مهم هستند که امت را در زیر پرچم اسلام جمع می کنند و سامان داده و وحدت بوجود می آورند.

اگر امروزه به جوامع اسلامی بنگریم می بینیم که فساد موج می زند، کشورهای غیر اسلامی جای خود دارد. فسادهای فردی، فسادهای اجتماعی، فسادهای اخلاقی، فسادهای مالی و فسادهای اداری که در حکومتهاي امروزی صورت می گیرد واقعاً بشریت را به اضمحلال کشانده است با این وصف امروزه نیاز شدید به دعوت است.

راهی که می توان بوسیله آن بر فسادها، فحشا و منکرات غالب شد تنها دعوت است. باید بشر را به ضرر و زیان منکرات و فساد متوجه ساخت و فایده و نفع اعمال صالح و دینداری را بازگو کرد تا نسبت به منکرات و معاصی نفرت پیدا شود و نسبت به معروفات رغبت حاصل کنند. اگر این داروی شفابخش که برای امت تجویز شده، بشر آنرا استفاده نکند عنقریب در پرتوگاه مهیب می افتد و خود را نابود و هلاک می سازد. پس باید داعیان دین برخیزند، همت کنند و بشریت را نجات دهند، کشتنی در شرف غرق شدن انسانیت را به ساحل برسانند. بر این بیان ترحم کنند، امروز دعوت از بسیاری از مسائلی که مردم و متخصصین فنون مختلف به آن پرداخته‌اند مهمتر است.

تبليغات واهی و پوج به مردم عرضه می‌کند، تبليغات، حرف اول را در امور دنیوی می‌زند. مسيحيت و اديان باطله بادعوت به طرف دين باطل شان، جوانان (این قشر پاک و بی آلايش را) که جگر گوشه‌های مسلمانان هستند يكی پس از ديگری را شکار افکار پوج خود می‌کنند. اهل باطل، امروز با دعوت و تبليغ ايده خود دارند افراد خواب و غافل خود را بيدار می‌سازند و ديگران را جذب خود می‌کنند، كفار و ملحدين از هر وسیله تبليغاتی به نفع دين باطل خود استفاده می‌کنند.

با استفاده از راديو، تلویزيون، نوار، کامپیوتر و اینترنت خود را به جهان و جهانیان معرفی می‌کنند. از راه تبليغ فكر خود را ترويج می‌دهند. تمام سرمایه، استعداد، وقت و استراحت خود را فدای تبليغات خود می‌سازند جایی که صدای آنها یا نوشته آنها از طریق اینترنت نمی‌رسد، افراد خود را بسیج می‌کنند، تا با پای پیاده، با تحمل مشقت‌ها بدانجا راه یابند و تبليغ دین مسيحيت بکنند. جماعتی از پاکستان عازم استرالیا شده بود در هواپیما، چند نفر تبشيری (مبلغین مسيحي) با اين جماعت ملاقات می‌کنند، می‌پرسند که چه کسانی هستید، کجا و به چه قصد می‌روید؟

مسلمانان جواب می‌دهند: ما مسلمان هستیم، جهت تبليغ دین خود به استرالیا عازم هستیم. مسيحي‌ها می‌پرسند برای چند مدت؟ مسلمانان جواب می‌دهند به مدت ۴ ماه.

سپس می‌گویند: بعد چکار می‌کنید؟ مسلمانان جواب می‌دهند به وطن خود برمی‌گردیم. اعضای جماعت از آنها همین سؤالات را می‌پرسند؟ مسيحي‌ها جواب می‌دهند که ما با همسران خود جهت دعوت مردم استرالیا به مسيحيت بدانجا می‌رويم. مسلمانان می‌پرسند برای چند ماه؟ مسيحي‌ها در جواب می‌گویند: ما به آنجا می‌رويم تا يا دين مسيحيت را زنده کنیم يا همانجا بمیریم! افراد جماعت بسیار متأسف و متاثر می‌شوند که همت اهل باطل رانگاه کن و همت ما مسلمانان را که فقط برای چهار ماه کمر همت می‌بنديم.

اصول دعوت

لذا اول باید با اصول دعوت آشنایی پیدا کرد سپس به

می‌گردد که اصلاح شده باشد. اصلاح فرد بر اصلاح جامعه مقدم است و در واقع فرد اساس جامعه را تشکيل می‌دهد و دعوت نیز از فرد آغاز می‌گردد، هرگاه فرد دعوت داده بشود و سرانجام رابطه‌اش با خالقش برقرار گردد مسلماً جامعه ارتباطش با خالقش برقرار می‌گردد و اگر فرد داعی شد، جامعه داعی می‌شود. هر فرد یک آجر ساختمان جامعه را تشکيل می‌دهد و از بنای آن، افراد مستحکم می‌گردد.

بنابر اين، تغيير ساختار فكري، ساختار عملی، تغيير ديدگاه فرد به نفع جامعه است و عقиде و ديدگاه و فكر و عمل هيچ فردی اصلاح نمی‌شود مگر با دعوت؛ و دعوت است که در درون انقلاب ايجاد می‌کند.

دعوت رمز حيات و بالتفديگي امت‌ها

در هر جامعه‌اي که نهضت دعوت زنده شود، آن جامعه زنده و بالتده خواهد شد و در هر نهضتي که دعوت نياشد آن نهضت دستخوش انقراض و سرانجام جايis را به ديگري واگذار می‌کند.

از حضرت مولانا عاشق الهی صلوات اللہ علیہ و آله و سلم پرسيدند که علتش چيست که بعضی از نهضتهاي اسلامي روبه ترقی دارند و بر عکس بعضی ديگر روبه انحطاط می‌روند؟ وي جواب داد: هر نهضتي که دعوت داشته باشد هم دارای حيات می‌شود و هم ترقی می‌کند و به تعدادشان افزوده می‌گردد و بر عکس نهضتي یا ملتی که دعوت را کنار بگذارند مسلماً حياتشان پایان می‌پذيرد و از رشد و ترقی می‌افتند و بر تعدادشان افزوده نمی‌شود که هيچ، بلکه زوال پذير می‌شوند.

دعوت جامعه را سالم، بالتده، پاينده و اصلاح می‌نماید. و در واقع، دعوت و تبليغ به روش صحيح به مثابه ستون فقرات در پیکر اسلام است که اساس نیرو و گسترش و پیشرفت اسلام در همین امر نهفته و منحصر است و بدون آن قامت اسلام راست نمی‌شود.

نياز به دعوت در عصر حاضر

نياز به دعوت در اين برهه از زمان بيشتر از هر عصري محسوس است. امروزه دنيا كالاهای با ارزش خود را با

میدان دعوت گام نهاد، قرآن مجید و احادیث پیامبر در این باره‌ی بهترین راهنمای هستند از آنچمه در قرآن آمده است: (۱) «قل هذه سبیلی ادعوا إلى الله على بصیرة أنا و من اتبعنى و سبحان الله و ما أنا من المشرکین»؛^(۱) خداوند به رسول اکرم ﷺ دستور می‌دهد که اعلام کن که این است راه من، دعوت می‌دهم به سوی الله با بینش و بصیرت و کسانیکه پیروی از من می‌کنند راهشان دعوت الى الله است».

پس مشخص شد که پیامبر مردم را به توحید خالص دعوت می‌کرد اما دعوتی که با آگاهی و بینش باشد. لذا وظیفه‌ی خود و امت را دعوت الى الله معین ساختند و کسانیکه در زندگی خود دعوت را مدنظر قرار ندهند و از وقت، مال و جان خود در راه دعوت سرمایه‌گذاری نکنند اتباع کامل از پیامبر را نکرده‌اند.

(۲) «ادع إلى سبیل ریک بالحكمة و الموعظة الحسنة و جادلهم بالتي هي أحسن»^(۲) خدای متعال در این آیه سه روش دعوت إلى الله معرفی می‌نماید:

۱- بوسیله حکمت ۲- بوسیله موعظه ۳- جدال (مباحثه) به نحو احسن.

مراد از حکمت این است که دلائل روشن و برایهین محکم و حکیمانه آورده شود تا طبقه‌ای که ذوق علمی دارند با این روش جذب دعوت شوند.

و موعظه حسته عبارت از نصایح مؤثر و رقت‌آور که با حقیقت نرم خوبی و دلسوزی مملو باشد. نصیحتی که آکنده از همدردی، شفقت و حسن اخلاق باشد. موعظه‌ای که دلهای سنگ را موم و قلبها مرده را زنده کند و در نامیدان، امید بدند و مردم را به حرکت در آورد. و جدال به نحو احسن با کسانی است که دنبال درک مطلب و پیدا کردن حق نیستند، بلکه با چند اصطلاح منطقی و یا فلسفه بافی و سفسطه بازی وارد میدان می‌شوند و اهل مناظره و جدال هستند که نمی‌خواهند قانع شوند.

بنابراین، طرق دعوت در آیه مذکور به صورتهای مختلف است چون اذهان و افکار و مراتب انسانها با همیگر متفاوت است و هر کدام را باید طبق مزاج وی دعوت کرد. و این همه تأکید نشانگر اهمیت این موضوع است.

(۳) «ولتكن منكم امة يدعون إلى الخير و يأمرون بالمعروف و ينهون عن المنكر و اولئك هم المفلحون»؛^(۳) باید از میان شما گروهی باشند که دعوت به نیکی کنند و امر به معروف و نهی از منکر نمایند و آنان خود رستگارند. این امر مختص به زمان و مکان خاصی نیست. «یدعون» صیغه مضارع است و به امت گوشزد می‌کند که دعوت همواره باید ادامه داشته باشد و ترک دعوت متراکم با از هم پاشیدن وحدت و همبستگی مسلمانان است و دعوت سبب حیات امت می‌باشد.

(۴) کتم خیر امة اخرجت للناس تأمرون بالمعروف و تنہون عن المنکر و تؤمنون بالله»؛^(۴) شما بهترین امتی هستید که به سود انسانها آفریده شده‌اید (مادام که) امر به معروف و نهی از منکر می‌نمایید و به خدا ایمان دارید. این امت بهترین امتها است، نه از حیث صنعت، تکنولوژی، اختراع، زراعت علم یا قد و قیافه، بلکه به این خاطر است که به مردم نفع برساند، و بزرگترین نفع به بشریت این است که آنها را از جهنم ابدی نجات داده به سوی بهشت سوق دهند، رایطه آنها را با خالق قوی کنند و این مطلب در داستان ریعنی بن عامر عليه السلام آشکار است، وقتیکه رستم از او می‌پرسد چه کسی شما را فرستاده؟ جواب می‌دهد: «الله ابتعتنا! لتخرجكم من عبادة العباد إلى عبادة الله وحده و من ضيق الدنيا الى سعتها و من جور الاديان إلى عدل الاسلام»؛^(۵) خداوند ما را بسوی شما مبعوث داشته تا شما را از پرستش مخلوقات به پرستش خدای یکتا و از تنگی دنیا به فراخنای آن و از ستم ادیان باطله به عدالت اسلام رهمنمون سازیم.

خداوند از امر به معروف و نهی از منکر و ایمان به الله به عنوان بزرگترین نفع یاد می‌کند. از این رهگذر، امت باید راحت و آسایش خود را ترک کند تا به دیگران فایده برساند. زیرا شمع تا نسوزد روشنایی به خلق نمی‌دهد. احادیث در این باره بسیارند، که ذکر تمام آنها یک کتاب مستقل خواهد شد، ما در اینجا به چند حدیث مهم بسته

۱- یوسف: ۱۰۸-۲- تحلیل:

۲- آل عمران: ۱۰۴-۳- آل عمران: ۱۱۰

۴- البداية والنتها، ابن کثیر، ج: ۷، ص: ۴۶، دار احباب الشراث
العربي

من کنیم:

(۱) «عن أبي هريرة رض قال قال رسول الله صل: إذا عظمتْ أمتى الدنيا نزعَتْ منها هيبة الإسلام و إذا تركت الامر بالمعروف والنهى عن المنكر حرمَتْ بركة الوحي و إذا تسايتْ أمتى سقطَتْ من عين الله»^(۱) حضرت أبو هريرة رض از حضرت رسول اکرم صل نقل می فرمایند که: هرگاه امّت من دنیا را عظیم بداند، عظمت و هر وقت امر به معروف و نهی از منکر را ترک کنند روز قیامت مورد بازخواست الهی قرار می گیرند. هرگاه فرائض و واجبات ترك شوند آنوقت امر به معروف فرض می شود و هرگاه محرمات عام شود نهی عن المنکر فرض می گردد. امر به معروف باید بیشتر از نهی از منکر انجام بگیرد امر به معروف را هر فرد می تواند انجام دهد ولی نهی از منکر کار هر کسی نیست چون امر به معروف تیجه منفی نمی دهد ولی نهی از منکر بسا اوقات تیجه منفی می دهد.

۳- «عن عائشه رض قالت دخل على النبي صل فعرفت في وجهه ان قد حضره شيء فتوضاً و ما كلام أحداً فلصقت بالحجرة استمع ما يقول فقعد على المنبر فحمد الله و اثنى عليه و قال يا ايها الناس ان الله تعالى يقول لكم مروا بالمعروف و نهوا عن المنكر قبل ان تدعوا فلا اجيب لكم و تسألوني فلا اعطيكم و تستنصروني فلان انصركم فما زاد عليهن حتى انزل»^(۲) سیده عائشه رض فرمود: که

رسول اکرم صل وارد اتاق شدند فهمیدم که مسئله ای پیش آمده، سپس وضو گرفتند بدون این که با کسی سخن بگویند به مسجد تشریف بردند، من به اتاق تکیه زدم تا به گفتار وی گوش دهم، آنحضرت بر منبر نشست، پس از حمد باری تعالی فرمود: ای مردم خداوند به شما می گوید که امر به معروف و نهی از منکر کنید قبل از آن که دعا کنید و اجابت نکنم از من بخواهید و ندهم و از من کمک بطلبید و شمارا کمک نکنم به همین حد بستنده فرمود و از منبر فرود آمدند.

آری امروزه مسلمان اسمی را مسلمان حقیقی بار آوردن و دعوت جهانیان بسوی اسلام از مهمترین مسؤولیتها مسلمانان است. در این زمینه، باید چنان زحمت کشید که شب و روز، خواب و استراحت، مال و جان و وقت را فدای گسترش اسلام نمود. در این مسیر مطالعه کتب دعوتگران و همراهی با دعوتگران و خروج فی سبیل الله بزرگترین کمک را به فهم صحیح دعوت می کند.

تقدم امر به معروف بر نهی از منکر

کسیکه امر به معروف می کند باید آشنایی کامل با

۱- کتابی الدرر عن الحکیم الترمذی

۲- مسند احمد بن حنبل، ج: ۱، ص: ۲۸۹، دارالفکر

۳- سنن النسایی ج: ۱، ص: ۴۸۵، دارالمعرفة

تعبیرهایی استفاده شود که با روح دعوت و رسالت انبیاء هماهنگی داشته باشد، باید بدون ابهام و اغماس محتوی دعوت را اظهار نمود و مردم را به سوی آخرت دعوت داد و آنها را به نعمت‌های بی پایان بهشت ترغیب داده و از عذایهای جهنم ترساند. باید از مردم مطالبه‌ی ایمان بالغیب نمود. داعی باید صریحاً بر ایمان به خدا و صفات و افعال او و به فرشتگان و تقدير و زندگی بعد از مرگ فرا بخواند و از محبوس ماندن در چاه تاریک طبیعت باز بدارد و معرفی ذات و صفات الله در رأس دعوت قرار دارد. و قرآن مجید می‌فرماید: «یا ایها العذیر * قم فاتحه * و ریک فکر»^(۳) ای پیامبر قیام بفرما و مردم را بیم بد و بزرگی پروردگار خود را بیان کن». لذا فرا خواندن به بزرگی الله یکی از اصول دعوت است که باید مردم را از الله متأثر ساخت و مردم را به طرف الله دعوت داده به طرف خود یا قوم و حزب خود.

هرگاه دعوت الى الله باشد آنوقت چنان غیرت و صلابتی در داعی بوجود می‌آید که در احکام شریعت تغییر بوجود نمی‌آورد بلکه بطور کامل آنرا بر مردم عرضه می‌دارد، و در نتیجه، مصلحتهای سیاسی و اجتماعی یا جلب رضایت یا کسب قدرت مانع صلابت آنها در دعوت نمی‌شود و کوچکترین سهل انگاری را روا نمی‌دارد و از قوانین شریعت در هیچ شرائطی عدول نمی‌کند.

به همین علت است که وقتی زنی از قبیله‌ی بنی مخزوم مرتکب سرقت می‌شود و جرمش ثابت می‌گردد. و آنها اسماء را واسطه می‌گیرند تا نزد پیامبر بروند، رسول اکرم ﷺ ناراحت می‌شود و بالحن تنده به او می‌گوید: «أَتُشْفِعُ فِي حَدِّ مِنْ حَدُودِ اللَّهِ؟»^(۴) آیا درباره‌ی حدود الهی شفاعت می‌کنی.

سپس می‌فرمایند: علت زوال ملتهای گذشته این بود که در اجرای قوانین الهی تبعیض قائل می‌شدند، اشراف را معاف می‌کردند. و بر ضعفا حدود را جاری می‌کردند. لذا این صلابت است که با حرارت ایمانی و محبت دینی تمام

تغییر منکر با ازاله منکر فرق دارد بسیاری از دعوتوگران می‌توانند ازاله منکر کنند و بسیاری دیگر نمی‌توانند ازاله منکر کنند بهر حال تغییر وظیفه آنهاست و اگر این قادر نتوانست پس ناپسند دانستن آن با دل است که آخرین درجه ایمانی است.

(۴) هرگاه امر به معروف عام گردد و معروفات در فرد و جامعه حاکم گردد منکر به خودی خود از فرد و جامعه رخت بر می‌بنند چنانکه ارشاد خداوندی است که «ان الصلوة تنهى عن الفحشاء و المنكر»^(۱) هرگاه نماز، که یکی از مهم ترین فرائض است زنده شود، این عمل معروف فرد و اجتماع را از فحشاء و منکرات باز می‌دارد و منکرات را محظوظ نابود می‌سازد.

لذا یکی از راههای مبارزه با منکرات، احیاء معروفات می‌باشد و نهی از منکر در مرحله‌ی ثانویه قرار داده شده است.

دعوت با عمل

یکی از عواملی که مردم را جذب دعوت می‌کند سیرت پاک، کردار و صفات حمیده و اخلاق نیکوی داعی است که او را الگوی دیگران می‌سازد و همچون کتابی است که مردم معانی اسلام رادر وجود او مطالعه می‌کنند. اسلام در بسیاری جاهای بوسیله سیرت طبیه داعیان گسترش یافته است آنقدر که اسلام با اخلاق و صفات و اعمال داعیان دین انتشار یافته بوسیله شمشیر و قدرت گسترش نیافته است. دکتر عبدالکریم زیدان می‌فرماید، در این راستا دو چیز اصل است:

۱- اخلاق زیایی دعوتوگر ۲- اعمال دعوتوگر طبق اقوالش باشد.^(۲)

مردم امروز به معلومات نمی‌نگرند و کمتر کسی است که شیفتگی علمی باشد که عاری از عمل باشد بلکه بر عکس به معمولات نگاه می‌کنند اگر اعمال موافق گفتار باشد آن وقت تأثیرات خاصی خواهد داشت لذا مقوله‌ی مشهوری است که: «ادعوا الناس بغير المستكمل» مردم را بدون زیان به طرف اسلام و آخرت دعوت بدھید.

استفاده از تعبیرهای هماهنگ با روح دعوت

یکی از اصول دعوت این است که در تبلیغ و ارشاد از

۱- عنكبوت: ۴۸۶ -۲- اصول الدعوة:

۲۵

۳- مدثر: ۱-۳

۴- بخاری، الجامع الصحيح، ج: ۸، ص: ۳۲۹، شماره حدیث: ۷۷۸۸

تعالیم قرآنی و احکام شرعی و اصول اسلامی را به مرحله‌ی اجرا می‌گذارد.

یقین محكم، عمل پیهم، محبت فاتح عالم
جهاد زندگانی مین یهین مردون کشمیر ی
یعنی محبت عالم را فتح می‌کند.
مطلوب فوق در میدان دعوت اهمیت ویژه‌ای
برخوردارند و از اصول دعوت می‌باشند.

جوانمردی و گذشت در میدان دعوت
گذشت و جوانمردی نیز از مبانی دعوت بشمار می‌آید. از پیامبر ﷺ روایت شده که «الا ادلک علی اکرم الدنیا والآخرة، ان تصل من قطعک و تعطی من حرمک و ان تعفو عن من ظلمک»^(۴) «آیا شما را به کریمانه ترین اخلاق دنیا و آخرت راهنمایی نکنم؟ هر کس با شما قطع رابطه کرد، شما رابطه برقرار نماید و هر کس شما را محروم ساخت شما او را از عطای خود محروم نسازید و کسی که بر شما ستم کرده از او گذشت نماید». این اصول داعی را فروتن کرده و او را به قله سعادت می‌رساند و در مسیر دعوت او را موفق می‌گرداند. بسا اوقات لبخند داعی باب دعوت و تبلیغ را بر رویش می‌گشاید و مخاطب را مجدوب می‌کند و بر عکس ترشیوی و ابرو در هم کشیدن نفرت و انججار بیار خواهد آورد.

دعوت مسلمانان به اطاعت مهم تر از دعوت کفار به اسلام است
خداآوند متعال پیامبر را به خاطر روی گرداندن از عبدالله ابن ام مكتوم و توجه به اشراف کفار سرزنش نمودند: «عبس و تولی ان جاء الاعمى و مايدريک لعله يزكى»^(۵) چهره در هم کشیده و روی بر تافت از این که نایبیانی به پیش او آمد؛ تو چه میدانی، شاید او خود را پاک و آراسته سازد.

آشنایی و محبت راهی به سوی دلها

یکی از عوامل موافقیت در دعوت آشنایی با نام افراد و آشنا شدن و انس گرفتن است. حفظ نام سبب محبت دو طرف می‌شود چون هر انسانی دوست دارد که او را با نام خودش و خصوصاً با نامی که دوست دارد صدا بزنند و آشنا شدن پرده‌های بسیاری را از بین می‌برد. تا مادامیکه غربت و دوری و جدایی و بیگانگی بین دعوتگران و مردم باشد، دعوت اثر نمی‌گذارد. آشنایی، بیگانگان را تزدیک می‌کند. بازکردن باب آشنایی و انس گرفتن یکی از مهمترین اصول دعوت است.

حضرت مولانا محمد عمر پالن پوری حَمْدُ اللَّهِ می‌فرماید: «که انس گرفتن یکی از اصول دعوت است و از طریق آشنایی می‌توان با فرد مورد خطاب انس گرفت؛ سپس زمینه‌ی دعوت فراهم می‌گردد». در روایات هست زمانیکه رسول اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ جهت دعوت دادن مردم بیرون می‌رفتند ابتدا حضرت صدیق اکبر از طریق نسب باب آشنایی را باز می‌کرد سپس با او انس می‌گرفتند و در آخر رسول اکرم صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ آنها را به طرف اسلام دعوت می‌دادند.^(۱)

یکی دیگر از اصول دعوت این است که داعی با دیگران محبت بورزد و شفقت و دلسوزی خود را عملأً به مردم ثابت نماید. هر اندازه که محبت مردم در دل داعی بیشتر موج بزند به همان اندازه در دعوت موفق می‌شود. نگاه داعی باید مشفقاته باشد و محبت از گفتارش ببارد در روایات است که «من نظر الى اخيه نظرة و دُغْفَرَ اللَّهُ لَهُ»^(۲)؛ هر کس به نظر محبت به برادرش بنگرد خداوند او را می‌آموزد.

دعوتگر باید اسبابی را که مودت را از دیاد می‌بخشد اختیار نماید.

در روایتی آمده که پیامبر اکرم به حضرت عمر فرمود: «ثلاث لك و دَاخِيك؛ سَلَّمَ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيْتَهُ وَتَوَسَّعَ لَهُ فِي الْمَجْلِسِ وَتَدْعُوهُ بِأَحَبِ الْإِسْمَاءِ إِلَيْهِ»^(۳) سه چیز سبب دوستی تو با برادر مسلمان است: ۱- جلوتر او را سلام کنید ۲- او را با محبوترین نامش صدا بزن ۳- در مجلس

۱- حیاة الصحابة، ج ۱، ص: ۸۳، چاپ لاہور

۲- مجمع الزوائد و منیع الفوائد، ج: ۱۰، ص: ۲۷۵، هیثمی - دارالکتاب العربي.

۳- طبرانی در معجم اوسط

۴- طبرانی، المعجم الاوسط، ج: ۶، ص: ۲۶۴، مکتبة المعارف

۵- عبس: ۱-۳

این که پیامبران به زبان مردم با آنها سخن می‌گفتند، منظور از زبان فقط الفاظ و عبارات و کلمات نیستند، بلکه مراد اسلوب بیان، طرز خطاب، گفتگو و شیوه‌ی تفهیم و ارشاد است که هنگام تبلیغ مدنظر آنها بوده است.

پیامبر اکرم ﷺ وقتی معاذ بن جبل و ابوموسی اشعری رضی الله عنهم را به یمن فرستاد دستور داد «یسرا و لا عشرًا و بسرا و لا تقرًا»؛^(۳) آسان بگیرد، سخت نگیرید، بشارت دهید، مردم را متنفس نسازید.

به همین منظور باید در دعوت بیشتر از فضایل سخن گفته شود و از ترغیب و تشویق کارگرفته شود که عموماً مزاج و سرشت بشر با آن خوگر است و بیشتر و زودتر با آن جذب می‌شود و بیان کردن وعید و اندار در مرحله دوم قرار دارد.

یکی از صحرانشینان وارد مسجد النبی شد و در گوشه‌ای از مسجد ادرار کرد. اصحاب پیامبر برخواستند تا ممانعت کنند ولی پیامبر ﷺ فرمود: «دعوه و اريقا على بوله سجلأ من ماء أو ذنويا من ماء فاتئما بعثتم ميسرين ولمتبعوا معسرين»؛^(۴) رهایش کنید تا ادرار کنند، سپس سطل آبی بریزید و آنجا را نظیف کنید، حقاً خداوند متعال شما را برای آسان‌گیری فرستاده نه برای سخت گیری.

مسجد پیامبر ﷺ باشن و سنگریزه فرش بود و آن فرد غالباً تازه مسلمان بود و با آداب اسلامی آشنا نداشت و جا داشت که اصحاب رسول اکرم ﷺ خشم بگیرند چون اسائه ادب کرده بود؛ ولی پیامبر ﷺ به اصحاب خود آموزش داد که با این گونه افراد چگونه برخورد کنند؛ و سپس به آن فرد روستایی با نرمی و لطف فرمود: ای برادر! مساجد به این منظور بنا نشده‌اند، هدف از ساختن مساجد، عبادت و کرتش رب العالمین است. لذا به هر دو، تحویل برخورد را آموخت و به امت خود تعلیم داد تا در آینده اگر به مسائلی مشابه و نظیر آن

در این سوره‌ی یکی از مهمترین اصول بیان شده است: رسول اکرم ﷺ با دو کار در یکجا مواجه می‌شود ۱- تعلیم مسلمان و دلجویی و دعوت او ۲- توجه به غیر مسلمان و دعوت غیر مسلمان به اسلام.

خداوند متعال، یا نازل کردن این آیات، واضح می‌فرماید که دعوت مسلمان به اطاعت و توجه به او مقدم است بر دعوت کفار به اسلام.

بنابر این باید کار مسلمانان را به خاطر تبلیغ کفار به تأخیر انداخت. از این رو تعلیم مسلمانان و اصلاح آنان مهمتر است از دعوت غیر مسلمانان به اسلام.^(۱)

نکته دیگری که از این واقعه می‌توان استبطاط نمود، این است که مخاطبین دعوت طبقه خاصی نباشند بلکه داعی به تمام اقسام و اصناف جامعه، توجه نموده و دعوت را منحصر به قشر خاصی - تحصیلکردگان یا ثروتمندان - ننماید.

و همچنین مسلمانان را به طرف ایمان دعوت دادن یعنی «یا ایها الذين آمنوا آمنوا» مهمتر است از مسلمان کردن غیر مسلمان.

بر این مبنای پرداختن به تفهیم مسلمان، تعلیم دادن مسلمان، اصلاح و به حرکت در آوردن مسلمان از طریق دعوت خیلی مهم است، اگر مسلمانان از راه تبلیغ، واقعاً به دایره‌ی اسلام وارد شوند و بر اسلام کامل عمل کنند، آنوقت کفار و مشرکین، خود به خود با دیدن زندگی عملی مسلمانان به اسلام روی خواهند آورد.

تساهل یا حکمت عملی از مبانی دعوت
در دعوت باید از حکمت عملی کارگرفته شود و با مردم، حسب فهم و درکشان وارد مذاکره شد. فرد داعی باید شناخت کافی از افراد داشته باشد و با موقعیتهاي فکري و شغلی مردم آشنا باشد. باید وقت شناس و روانشناس باشد و محل دعوت را خوب در نظر بگیرد و اگر حرکت بی جا از او سر زند وقت و موقعیت افراد را کاملاً در نظر نگیرد و با زبان مردم با آنها سخن نگوید، بسا اوقات، اثر منفی می‌گذارد.

قرآن مجید می‌فرماید: «و ما ارسلنا من رسول الا بسان قومه ليبين لهم»^(۲)

۱- معارف القرآن، ج: ۱، تفسیر سوره‌ی عبس

۲- ابراهیم: ۳

۳- بخاری، الجامع الصحيح، ج: ۵، ص: ۱۲۸، شماره حدیث: ۴۳۴۲

۴- بخاری، الجامع الصحيح، ج: ۷، ص: ۱۳۲، حدیث شماره:

۶۱۲۸، دارالكتب العلمية

مواجهه شدند چگونه رفتار کنند.

جوانی نزد پیامبر آمد و گفت: دلم می خواهد مسلمان شوم اما نمی توانم دست از زنا بردارم! آیا اسلام من مورد قبول است یا خیر؟

رسول اکرم ﷺ فرمود: آیا مادر داری؟ گفت: آری!
فرمودند: آیا دوست داری کسی با مادرت زنا کند؟ گفت:
خیر! سپس پرسیدند: آیا خواهر داری؟ گفت: آری!
فرمودند: آیا دوست داری کسی با خواهرت زنا کند؟
گفت: نه!

سپس رسول اکرم ﷺ فرمودند: دیگران هم دوست ندارند که با مادر و خواهر و ناموس آنها زنا شود، سپس دست مبارک را بر سینه آن فرد کشیدند آن جوان می گوید بعد از آن محبت و فکر زنا برای همیشه از ذهن من پیرون شد.

حضرت امام سید ابوالحسن علی الحسنی الندوی رحمه اللہ می فرماید: نباید از یاد برد که این تساهل و رعایت حکمت و مصلحت و در نظر گرفتن صلاحیت و استعدادها، در مورد تعلیم و تربیت مسایل جزیی بوده است؛ اما انبیاء علیهم السلام نسبت به مسایل عقیدتی و اموری که به اصول دین و حریم حق مربوط است در هر مقطعی از زمان درباره آنها از کوهها راسخ تر و از فولاد سخت تر بوده‌اند و به هیچ وجه نرمی و انعطاف را روان نداشته‌اند. (۱)

دعوت به زندگی اخروی

مهترین اصل دعوت این است که مردم را متوجه زندگی اخروی و تحصیل سعادتهاي اخروی نمود و گاهی اوقات محور اساسی دعوت ایجاد فکر آخرت است زندگی آخرت باید نصب العین دعو تگران قرار داشته باشد که البتہ انبیاء علیهم السلام فکر آخرت را به عنوان یک نیاز اخلاقی و یا عامل اصلاحی که بدون آن جامعه فاضله و ایده آل به وجود نمی آید نبوده است بلکه ایمان به آخرت، مترادف یقین و کیفیت و جدایی و سوز و گدازی است که بر اندیشه و احساسات درونی چیره می شود باید با ذوق و شوق و علاقه‌مندی خاصی از آخرت سخن گفت و مردم را با حماسه به سوی آن فراخواند و یکی از عواملی که رابطه مخلوق با خالق حسنی می شود و ارتباط

برقرار می شود نیز همین انگیزه است البتہ استناد به آیات قرآنی و احادیث پیامبر و استفاده از قصص قرآن و تمثیلات قرآن و حدیث می تواند نقش مهمی در پیاده کردن روح دعوت به مخاطبین داشته باشد که کاملاً تمام شباهات را بر طرف کرده و مخاطب راقانع می کند و امید و اطمینان می بخشد. (۲)

أصول دعوت انبیاء

در آخر لازم است اصولی را که انبیاء علیهم السلام در دعوت خود بکار برده‌اند بطور اختصار بیان شود: (۳)

۱- اساس دعوت انبیاء بر این است که آنها مزد کار خود را از مخلوق طلب نمی کردند و شعار آنها این بود که «ما أَسْتَلِكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ»؛ ای مردم من از شما مزدی در ازای دعوت خود نمی طلبم، همانا مزد این کار بر عهده‌ی پروردگار جهانیان است.

جدایت و تأثیر دعوت آنها مرهون دو نیرو بوده:

۱- استغناه و بی نیازی از پاداش مخلوق ۲- زندگانی پاکیزه آنان معلوم شد که سر چشمی تأثیر یک مبلغ همان پاکیزگی و استغناه از مخلوق، اخلاص و للهیت است.
۲- انگیزه و محرك دوم تبلیغ و دعوت انبیاء ترحم و شفقت آنها بر بندگان الهی و حس خیرخواهی آنان بود وقتی حالت بد مردم را مشاهده می کردند دلها یشان به حال آنها می سوخت آرزوی آنان از صمیم قلب اصلاح بندگان الله بود. همانگونه که آرزوی قلبی یک پدر شفیق و مربی دلسوز این است که فرزندش هدایت شده به سعادت دنیا و آخرت نائل گردد.

چنانکه درباره حضرت پیامبر آمده است: «فلعلك ياخع نفسك على أثارهم أن لم يؤمّنا بهذا الحديث أسفًا»؛ (۴) پس مگر تو کشندۀ نفس خود را بر پی ایشان، اگر ایمان نیارند به این سخن از جهت اندوه. «لقد جاءكم رسول من انفسكم عزيز عليه ما عتتم حریص عليکم بالمؤمنین رئوف رحيم»؛ (۵) ای مسلمانان آمده است به شما پیغمبری از

۱- النبوة والأنبياء في ضوء القرآن، ص: ۳۵، دارالقلم - دمشق

۲- آیین زندگی / استاد ندوی

۳- پرگفته از مقدمه سید سلیمان ندوی بر کتاب زندگنامه مولانا بlessed رحمه اللہ

۴- کهف: ۶ ۵- توبه: ۱۲۸

۴- یکی از اصول دعوت و تبلیغ عرضه کردن و شناساندن اسلام است. توضیح این که حضرت رسول ﷺ منتظر نمی‌ماندند که مردم به خدمت وی بیایند بلکه او و اصحابش خودشان نزد مردم می‌رفتند و آنها را به سوی حق فرا می‌خواندند و از مکه به طائف مسافت نمودند. آنجا به خانه‌های رؤسای آنجا تشریف برداشتند و آنها را تبلیغ کردند.

و در ایام حج به پیش قبیله‌ها می‌رفتند و پیام حق را به آنها ابلاغ می‌فرمودند و به برخوردهای تن و تیزشان اعتنا نمی‌کردند.

بعد از صلح حدیبه وقتی امنیت در جزیره‌العرب استقرار یافت سفراء و فرستادگان اسلامی به کشورهای مصر، ایران، حبشة، بحرین و شام رهسپار شدند و رسالت اسلام را ابلاغ نموده و به دعوت و تبلیغ پرداختند.

صحابه رسول ﷺ همیشه به مناطق می‌رفتند حضرت مصعب بن عمیر رضی الله عنه عنه به مدینه، حضرت علی رضی الله عنه عنه و حضرت معاذ رضی الله عنه عنه به یمن جهت دعوت تبلیغ تشریف برداشتند.

۵- در زمان مبارک رسول اکرم ﷺ حلقه تعلیم و تعلم اصحاب صفة زیر سایبان مسجد نبوی تشکیل می‌شد آنها برای امور معاش روزها هیزم جمع می‌کردند و شبها از فرصت استفاده کرده علم دین می‌آموختند و از مجالس آن حضرت کسب فیض نموده و حسب نیاز به مناطق دیگر برای دعوت و تبلیغ اعزام می‌شدند.

بنابراین امروزه نیاز به دعوت از هر عصری بیشتر است و دعوت آنگاه اثر مثبت می‌گذارد که با رعایت اصول و شرایط زمان و مکان انجام گیرد؛ در واقع یکی از تکاليف مهم مسلمانان دعوت بیان شده است. امیدواریم که هر فرد مسلمان به وظیفه خود آگاه و دعوت را در رأس امور خود قرار داده و داعی و داعی ساز بشود. به امید آنروز.

قبیله شما دشوار است بر وی رنج شما، حریص است بر هدایت شما، مسلمانان بخشاینده و مهربان است.

۳- داعی الامم قالاهم را باید همیشه مدنظر داشته باشد رسول اکرم ﷺ در دعوت خود، نخست به توحید و رسالت تاکید می‌کرد. قریش می‌پرسیدند شما از ما چه می‌خواهید؟ آنحضرت جواب دادند: من از شما یک چیز می‌خواهم آن این که اگر کلمه توحید را قبول کنید عجم و عرب تابع فرمان شما خواهد شد. در واقع الوهیت و رسالت رسول اکرم ﷺ بذر اساس دعوت است که اگر این بذر درست کاشته شود زمانی فرا می‌رسد که نهال دعوت سریرون می‌آورد و با برگ و با احکام مزین می‌گردد.

ترتیب نزول قرآن مجید بهترین مثال و روش دعوت است. حضرت عائشه صدیقه (رض) می‌فرماید: «در مرحله اول آیاتی از قرآن نازل می‌شد که با ذکر بهشت و دوزخ و ترغیب و ترهیب دل‌ها را نرم می‌کرد سپس وقتی مردم به اسلام تمایل پیدا کردند آیه‌های مربوط به حلال و حرام نازل شد.»

مسلم است که اگر در نخستین بار حکم تحریم خمر نازل می‌شد ممکن بود کسی قبول نکند. از این حدیث معلوم می‌شود که در نزول آیات قرآن مصلحت دعوت و تبلیغ مراعات شده است. وقتی هیأتی به نمایندگی از مردم طائف به محضر رسول الله ﷺ بار یافت پیشنهاد شد که نماز از آنها برداشته شود رسول اکرم ﷺ فرمود: «لآخر فی دین لارکوع له»^(۱) دینی که در آن نماز و رکوع نباشد هیچ خیر و برکتی در آن وجود ندارد. آنها گفتند: از ما عشر و زکات گرفته نشود و افراد ما برای جنگ اعزام نشوند. حضرت این دو شرط را قبول نمودند و فرمودند وقتی مسلمان شدند عشر و زکات هم می‌دهند و در جهاد هم شرکت خواهند کرد.

محدثین می‌گویند نماز فریضه‌ای است که فوراً واجب می‌گردد بهمین دلیل رسول خدا ﷺ درباره‌ی آن هیچ نوع انعطافی نشان ندادند اما جهاد فرض کفایه است که در اوقات مخصوص فرض می‌شود و عشر و زکات پس از یک سال واجب می‌شود و بعد از گذشت مدتی نیز ادائی آن امکان پذیر است. بهمین دلیل در این مسأله انعطاف و نرمی نشان دادند.

۱- مسند احمد بن حنبل، ج: ۴، ص: ۲۱۸، دارالفکر